

De dwaling van het vijf-punts Calvinisme

De calvinistische ideeën werden voor het eerst geïntroduceerd door Augustinus in de vierde eeuw. Hij leerde dat Christus niet voor alle mensen stierf, maar voor een beperkt aantal dat God heeft verkozen en gepredestineerd om Zijn kinderen te worden. Augustinus werd later heilig verklaard door de rooms-katholieke kerk. Meer dan 1000 jaar later deed Johannes Calvijn, als ex-katholiek, deze leer opnieuw herleven die men vergeten was sinds de dood van Augustinus. Veel van deze dwalingen in de katholieke kerk zijn terug te voeren tot de geschriften van Augustinus. Het is door de hervormer Calvijn, dat die leer zijn naam kreeg: Het calvinisme.

Een christen kan en moet de Bijbel, Gods Woord, aanhangen. Ik wil niet beweren, dat wij alles begrijpen van Gods gedachten over Zijn **soevereiniteit** en de **vrije wil** van de mens, maar ik begrijp wel de leer in Gods Woord over de menselijke **vrije wil** die door God werd gegeven om te kunnen kiezen tussen goed en kwaad en om Christus als Redder te leren kennen of af te wijzen.

Zie voor Gods **soevereiniteit** b.v. Romeinen 9:18 "Zo ontfermt Hij Zich dan, over wie Hij wil, en verhardt, die Hij wil"

Zie voor Gods beroep op 's mensen **vrije wil** b.v. Mattheüs 23:37; Joh 5:40; "gij hebt niet gewild" en Openbaring 22:17: "die wil".

**Het Engelse acroniem TULIP voor de vijf-punten dwaling
van Johannes Calvijn.**

1. Totale Verdorvenheid (Total Depravity).

De Bijbelse interpretatie van Totale Verdorvenheid is dat alle mensen zondaars zijn, door geboorte, keuze en praktijk. Zij allen hebben een zondige natuur. Het betekent dus niet dat alle mensen totaal zo slecht zijn als Calvijn ons zou willen laten geloven. En ook niet dat alle mensen even slecht zijn. Als de mens geen vrije wil heeft om te kiezen tussen goed en kwaad, hoe zouden wij dan het grote verschil verklaren tussen de zware gewoontecrimineel en de onbesproken, moreel goede persoon die echter niet gered is? Er zijn goede en aanbevelingswaardige dingen in de levens van vele mensen die echter niet beweren christen te zijn (d.w.z. niet goed in Gods ogen, maar wel in aardse handelingen). We kunnen de Totale Verdorvenheid ook definiëren als dat alle delen van de menselijke natuur zijn aangetast, besmet, besmeurd, of beïnvloed door de zonde die ieder mens in zich draagt. **Zie ook Romeinen 2:14-15. De mens is nog steeds een beeldrager van God (1 Kor11:7; Jak3:9; vgl. Gen1:27)** De mens is niet verworpen tot een louter dierlijke of biologische staat.

Als mens verdient hij respect en God heeft hem lief en gaf Zijn leven voor hem. Zo moeten ook wij al onze medemensen liefhebben – zonder uitzondering, tot onze vijanden toe. Johannes Calvijn voegde aan Gods Woord toe door de on-Bijbelse leer van de Totale Verdorvenheid uit te vergroten tot een extreme onbijbelse positie. Hij noemde zijn leer Totale Verdorvenheid, maar wat hij inhoudelijk leerde is in strijd met de Schrift. Onder deze naam geloofde, leerde en benadrukte hij Totale Onbekwaamheid (Total Inability). Hij leerde, dat de mens niets in te brengen heeft in de kwestie van zijn redding en hoegenaamd geen keuze heeft, maar dat redding door God louter werd voorbeschikt, terwijl de mens zo mechanisch als een robot daarnaar handelt. Maar van Genesis 2:16 tot Openbaring 22:17 heeft God de mens altijd vrijheid van keuze gegeven. De mens is erbij betrokken.

God beval Adam, dat hij niet mocht eten van de boom der kennis van goed en kwaad. Maar Calvijn zegt en wil ons doen geloven, dat God reeds had bepaald dat Adam Zijn bevel zou overtreden. Dit zou God tot auteur maken van gewilde ongehoorzaamheid. Het geloof dat de mens geen capaciteit bezit om te kiezen tussen goed en kwaad, werpt de verantwoordelijkheid van de zonden van de mens op God. Calvijn zou ons willen doen geloven, dat wij robots zijn en dat onze handelingen bepaald zijn door de soevereine wil van God. De Bijbel leert duidelijk dat God “ieder mens” verlicht (Joh 1:9), “allen” naar zich toe trekt (Joh.12:32) en “de wereld” overtuigt van zonde (Joh16:8). De Bijbel leert ook de vrije wil van de mens en de vrije uitoefening ervan.

Conclusie: Wij verwerpen dus geheel de leer van Johannes Calvijn over de Totale Onbekwaamheid (Total Inability). En geloven en leren dat de mens totaal verdorven is, maar dat God, in Zijn soevereine wil, de mens begiftigde met de bekwaamheid te kiezen tussen goed en kwaad, Christus en de satan, en hemel en hel.

2. Onvoorwaardelijke Verkiezing (Unconditional Election)

Calvijn leerde dat God koos, of vooraf bepaalde, dat sommige mensen zouden gered worden en naar de hemel zouden gaan. Vele hedendaagse calvinisten verklaren, dat zij niet in de dubbele predestinatie geloven, wat betekent dat zij niet geloven dat God mensen uitverkoos of predestineerde om naar de hel te gaan, maar wel hen die naar de hemel gaan. Maar als we geloven, dat God inderdaad bepaalde mensen predestineerde om naar de hemel te gaan, dan vraagt dit ook dat u moet geloven dat alle anderen gepredestineerd werden om naar de hel te gaan. Hierover schreef Calvijn: in zijn Institutie II, xxii:

“Zowel de verworpenen zijn zoals de verkozenen vastgesteld zo te zijn door de geheime raad van Gods wil en door niets anders”

Calvijs Institutie III, iii,

“ Hun lot [dat van de verworpenen] was de rechtstreekse, onmiddellijke toewijzing van God, gerechtvaardigd door hun leven maar niet als noodzakelijke consequentie. Hij kon hen gered hebben van hun ondergang zoals Hij deed in het geval van de verkozenen die niet waardiger in zichzelf waren om gered te worden; maar deze ondergang is vastgelegd van in alle eeuwigheid en niets kon hen transfereren naar de andere klasse, net zomin als iets in de verkozenen ertoe kon leiden dat zij verworpenen werden....”

Dit is totaal in strijd met Gods Woord:

o“...Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen” (1 Tim 2:3-4).

o“De Heere... is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen (2 Petrus 3:9)

o“God ...verkondigt nu alle mensen alom, dat zij zich bekeren” (Hand17:30)

o“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden” (Joh 3:16-17).

o“Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo IK lust heb in de dood van de goddelozen! maar daarin heb IK lust, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft. Bekeert u, bekeert u....” (Ezechiël 33:11).

Vanaf de tijd van Genesis 2:11 tot Openbaring 22:17 heeft God de mens altijd het recht gegeven van te kiezen. God heeft altijd gezegd: “Wie wil...” (Mark 8:34; Openbaring 22:17). Als we Gods Woord consistent en letterlijk interpreteren moeten wij concluderen, dat God meende wat Hij zei. De doctrine van Onvoorwaardelijke Verkiezing onderwijzen is dingen aan de Schrift toevoegen die God niet leerde en nooit bedoeld had dat ze geleerd zouden worden. Het is onze verantwoordelijkheid om de mensen de Evangelieboodschap te brengen en hun dus de gelegenheid te geven om voor Christus te kiezen en gered te worden, of Christus af te wijzen en verloren te zijn.

3. Beperkte Verzoening (Limited Atonement).

Calvijn leerde, dat het bloed van Jezus Christus enkel voor de uitverkozenen werd vergoten en niet voor de anderen.

De calvinist van vandaag heeft, om zijn geloof te vermommen, het derde punt van het calvinisme verandert in **Bijzondere Verlossing**. Het is een andere naam maar dezelfde dwaling. Ongeacht wat voor naam op deze leer wordt geplakt, het blijft dezelfde valse leer. Gods Woord is over dit punt net zo duidelijk als voor elk ander punt van Calvijns leer. De Schrift verklaart, dat Christus voor elk mens stierf:

o“...opdat Hij door genade Gods voor allen de dood smaken zou” (Hebr 2:9).

o“Zo zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, gelijk ook onder u valse leraars zijn zullen, die verderfelijke ketterijen bedektelijk invoeren zullen, ook de Heere, Die hen gekocht heeft, verlonchenende, en een haastig verderf over zichzelf brengende” (2 Petrus 2:1).

o“En hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld” (1 Joh.2:2).

Dit laatste vers weerlegt dat Christus enkel en alleen voor de verkozenen stierf, of dat Hij enkel voor hen de verzoening was. Het is verwerpelijk te leren, dat het bloed van Jezus Christus niet werd vergoten voor alle mensen, vanaf de schepping. Uit de verklaringen van Calvijn kunnen we niet afleiden dat het bloed van Christus voor alle mensen werd vergoten.

“Zowel de verworpenen als de verkozenen werden bepaald zo te zijn door de geheime raad van Gods wil en door niets anders” (Calvijns Institutie II, xxii,

“...deze ondergang is vastgelegd van in alle eeuwigheid en niets kon hen transfereren naar de andere klasse...” (Calvijns Institutie III, iii,

Wij geloven en leren, dat het bloed van Jezus Christus werd vergoten voor alle mensen, en dat dit doeltreffend is voor de reiniging van zonde voor wie dan ook die tot Christus wil komen.

4. Onweerstaanbare Genade (Irresistible Grace)

Met Onweerstaanbare Genade leerde Calvijn dat indien een persoon verkozen werd voor redding, en God is er klaar voor dat deze persoon daadwerkelijk christen wordt, die persoon dan naar Christus zal komen – niet door keuze als een mens (*robot*) die Gods genade niet kan weerstaan.

Zoals ook in het geval van Beperkte Verzoening, zien we dat de hedendaagse calvinist deze doctrine wenst te vermommen of te verbergen. Zij hebben de naam van deze leer veranderd in een andere naam, maar het blijft dezelfde dwaling. God is een soevereine God. Wij geloven en loven deze waarheid. Maar God heeft in zijn soevereiniteit ervoor gekozen de mens een vrije wil te geven en de bekwaamheid om het Evangelie te verkiezen of af te wijzen. God schiep ons niet als robots die louter mechanisch tot Christus komen -

“om tot lof van Zijn heerlijkheid te zijn...” (Efeziërs 1:12) Wat voor lof en prijzing brengt het feit mee, dat wij Christus vertrouwden als wij daarbij niets te willen hadden, als onze wil geheel uitgeschakeld was? Wat voor betekenis heeft het als wij niet de mogelijkheid hadden om Zijn genade te weigeren? Geen enkele.

Calvijn verwees dikwijls naar Joh 6:44-45 als bewijstekst (Verkiezing en Beking) Deze verzen zeggen:

“Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader Die Mij gezonden heeft, hem trekt; en Ik zal hem opwekken op de laatste dag. Er is geschreven in de profeten: En zij zullen allen door God geleerd zijn. Ieder dan, die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, komt tot Mij”

Deze verzen geven geen steun aan Calvijns leer van Onweerstaanbare Genade. Het woord “trekt” betekent niet “dwingt”. Volgens andere teksten in Gods Woord kan dit woord niet betekenen dat God iemand “onweerstaanbaar trekt”

“En Ik, als Ik van de aarde verhoogd ben, zal allen naar Mij toe trekken” .

Het woord “trekt” betekent in beide teksten dat Christus allen zal “aantrekken”. Dit is in overeenstemming met het gehele Woord van God.

God **verlicht** “een ieder mens” (Joh 1:9). God **overtuigt** “de wereld” van zonde, van gerechtigheid en van oordeel (Joh16:8). God **trekt** “allen” (Joh 12:32). God laat de **keuze bij** “een ieder” om in Christus te geloven (Joh3:16).

De Onweerstaanbare Genade is op zichzelf een tegenstrijdige uitdrukking. Als genade onweerstaanbaar is, dan is dat helemaal geen genade. Een onweerstaanbare genade zou de persoonlijke kwaliteit en relatie tussen God en mens vernietigen. Genade omvat de vrije respons van de wil op Gods liefde en genade. We zien Gods genade door de mens afgewezen worden in Spreuken:

“Omdat Ik geroepen heb, en gij geweigerd hebt....” (Spreuken 1:24-25).
Zo sprak God ook door Jesaja:

"omdat Ik geroepen heb, maar gij hebt niet geantwoord, Ik gesproken heb, maar gij hebt niet gehoord..." (Jesaja 65:12).

En Jezus zei: "en zij wilden niet komen" (Matth22:3),
 "en gij hebt niet gewild" (Matth23:37),
 "En toch wilt u niet tot Mij komen opdat u het leven hebt"
 (Joh5:40),

God verlicht de mens, overtuigt en trekt, maar dat Hij eenieder (Joh3:16) de keuze laat of hij of zij Gods genade weigert of aanvaardt. Wij accepteren geenszins Calvijns leer dat Gods genade onweerstaanbaar is. Geen enkele Schriftplaats leert dat genade met onweerstaanbaarheid gepaard gaat.

5. Volharding van de Heiligen (Perseverance of the Saints).

Door velen wordt dit verward met de doctrine van de eeuwige zekerheid. Calvijns leer op dit punt was geheel anders dan de Bijbelse leer van de zekerheid. Calvijn leerde, dat een persoon die tot de verkozenen behoorde, zal volharden. Zijn leer had helemaal niets van doen met de bewarende kracht van God. Het was gewoon een feit, in die zin dat het was beslist, omdat u werd verkozen. Hij leerde, dat als een mens niet volhardt tot het einde, hij niet tot de gekozenen behoorde en hij slechts een valse belijder is geweest. Zijn benadrukking lag op wat de titel hierboven zegt: volharding van de heiligen, niet de heiligen verzegeld door de Heilige Geest en bewaard door de kracht Gods. Calvijns leer verschilde geheel van de Bijbelse eeuwige zekerheid. Hier enkele verzen die leren dat wij bewaard worden in Gods kracht:

Joh10:28-29; Rom8:35-39; Efez4 :30; 1 Petr1:4-5

Wij geloven ongetwijfeld, dat God reeds vóór de grondlegging van de wereld met voorkennis wist wie Christus zou kiezen en aanvaarden, en wie Hem zou afwijzen, Petrus zegt:

"De uitverkorenen naar de voorkennis van God de Vader..." (1 Petrus 1:2).

Wat wij echter niet geloven dat God decreteerde, besliste, vastlegde of selecteerde wie wel en wie niet Christus zou ontvangen, met voorbijgaan aan de menselijke wil.

Verwarrende termen. Met betrekking tot het hedendaagse calvinisme is er veel verwarring en foutief begrip. Wij horen termen zoals: calvinist, hyper calvinist, vijf-punts calvinist, en dan ook nog de termen: een-punts, drie-punts, vier-punts calvinist, samen met termen als twee-en-een half-punts calvinist. Ik kan geen plaats vinden voor al die termen als we het hebben over de doctrine die Calvijn aanhing en leerde.

De vijf punten die Calvijns leer kenmerken (bij Engelstaligen bekend als TULIP) zijn als domino's: zij staan of vallen samen.

Wij verwerpen alle vijf punten van de leer die Calvinisme wordt genoemd; een leer die naar boven kwam door Augustinus, een rooms katholieke 'heilige' uit de 4de eeuw, en een leer die beroemd werd en veel verwarring veroorzaakte door toedoen van Calvijn in de 15de eeuw. Johannes Calvijn schreef commentaren die onderschreven werden als zijnde "beter dan de meeste" door Karl Barth. Barth sprak over de besluiten van Gods linkerhand en Gods rechterhand. De linkerhand nam dan het besluit om het kwaad te doen ontstaan. Net als het calvinisme reduceerde Barth God tot louter vrijmacht, soevereiniteit. Een soevereiniteit die zelfs niet gebonden is aan het eigen karakter van God.

Enkele contradicties:

Als we de volgende vraag aan een calvinist stellen: "Wat moet een mens doen om gered te worden?" en hij antwoordt: "Geloof in de Heer Jezus Christus en hij zal gered worden", dan is de menselijke wil daarbij betrokken en zijn antwoord spreekt zijn leer tegen. Hij zou moeten antwoorden: "Om gered te worden moet hij een van de verkozenen zijn en dan kan hij geloven in de Heere Jezus Christus en gered worden,"

Hij kan ook antwoorden: "Hij moet wachten tot er een 'trekken' is dat hij niet kan weerstaan; dan zal hij gered worden, want als hij een van de verkozenen is, zal hij automatisch gered worden."

Het onderwijzen van Calvijns doctrine veroorzaakt overal verwarring, en laat mensen met niet beantwoordbare vragen zitten, en creëert conflicten en verdeeldheid.

Samenvatting:

In werkelijkheid staat de doctrine van het vijf-punts calvinisme diametraal tegenover het ware en eenvoudige Evangelie van Jezus Christus en is het er een aanval op. Het is inderdaad een foutieve leer dat God, in het eeuwige verleden, zonder respect voor iemands beslissing waarvan Hij voorkennis had, sommige verkoos om naar de hemel te gaan en anderen predestineerde om naar de hel te gaan. De Bijbel zegt in 1 Johannes 2:2:

"En Hij is een verzoning voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor zonden der gehele wereld".

Gods Soevereiniteit – Vrije wil en verantwoordelijkheid van de mens

In Gods Woord staan twee grote doctrines nl. de soevereiniteit van God en de vrije wil en verantwoordelijkheid van de mens. Beide doctrines moeten we

aanvaarden, maar dat we met ons eindige verstand deze twee niet met elkaar kunnen verzoenen. Maar als men zegt dat God soeverein is en men bedoelt daarmee, dat God 100% dominant is in 100% van de zaken van de mens, dan moeten we die stelling verwerpen. Wij aanvaarden het feit, dat God soeverein zou kunnen handelen over alle zaken van de mens, voor elke minuut en detail van zijn leven. Dat God dat zou kunnen doen is niet te betwisten. Hij is God. Maar wij geloven echter dat God, in Zijn soevereiniteit, Zichzelf beperkte, doordat Hij de mens een vrije wil gaf. Dit beperkt of onteert geenszins de soevereiniteit van God. Zo geloven wij ook, dat God voor de grondlegging van de wereld elke beslissing kende die de mens zou maken in elk detail van zijn leven (1 Petrus 1:2). Maar wij aanvaarden niet de leer die zegt, dat God al die beslissingen, details en acties decreteerde.

In Exodus 20:3-4a zegt God:

“Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. Gij zult u geen gesneden beeld, noch enige gelijkenis maken...”

Zou dezelfde God gedecreteerd hebben dat de Israëlieten onder Aärons leiding een gouden kalf zouden maken, waarvan Aäron zei: “Dit zijn uw goden...” (Exodus 32:4a), nadien tegen Aäron zeggen: “uw volk, dat gij uit Egypteland opgevoerd hebt, heeft het verdorven” (Exodus 32:7)? Te leren dat God het ene ding beval en tegelijk decreteerde dat mensen het tegenovergestelde zouden doen, is totaal inconsistent en onaanvaardbaar. Hetzelfde geldt voor de valse goden die mensen vandaag aanhangen als God beval, dat wij geen valse goden zouden hebben, maar tegelijk decreteerde dat wij dat wel zouden doen, is totaal inconsistent. Ik zou zo nog wel kunnen doorgaan en een oneindige lijst maken van zulke voorbeelden als hierboven, maar het bovenstaande illustreert duidelijk het punt. De mens heeft een vrije wil en kan daarmee los van Gods soevereiniteit handelen, omdat God besloot dat de mens dit privilege zou hebben. De mens is verantwoordelijk voor zijn daden. Jezus klopt op de deur, Hij wil binnenkomen in ons leven, maar Hij forceert de deur niet, de mens moet zelf de deur opendoen. Het consequente vijfpunts-calvinisme van de New Calvinists verstikt het geestelijk leven. Wat een vuur had moeten zijn, wordt gereduceerd tot een klein vlammetje.

John Bakker

02-12-2019

Rev. 08-01-2020

Geraadpleegde bronnen:

- o Bijbel: Statenvertaling (1977 of HSV)
- o www.biblebelievers.net “Five Point Calvinism”
- o Wie zijn de New Calvinists (Studie: JB:30-10-2019)
- o www.toetsalles.nl